کلاس‌های اوقات فراغت هنری برای کودکان و نوجوانان؛ آنچه هست و آنچه باید باشد

ویژه طرح اوقات فراغت

موازی‌کاری سازمان‌ها، آفت آموزش تابستانه هنر

الهام ظریفیان

گزارش روز

با شروع فصل تابستان، بازار کلاس‌های اوقات‌فراغت برای کودکان و نوجوان در رشته‌های هنری هم داغ می‌شود. سازمان‌های مختلف دوره‌های تابستانی می‌گذارند و آموزشگاه‌های بخش خصوصی نیز سعی دارند میدان را حفظ کنند. در حالی که اغلب آن‌ها داعیه آموزش هنر به کودکان و حتی کشف استعدادهای آن‌ها را دارند، با اتمام تابستان، کلاس‌های خود را تعطیل می‌کنند و آموزش‌های خود را تا سال بعد به فراموشی می‌سپارند. به همین بهانه نگاهی انداخته‌ایم به وضعیت آموزش هنر برای کودکان و نوجوانان در تابستان، در دو نهاد مرتبط با این حوزه یعنی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان و حوزه هنری و در ادامه در گفت‌وگو با یک کارشناس هنر سعی کرده‌ایم به آسیب‌شناسی این حوزه بپردازیم.

آموزش هنر فرایندی است

کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان زیر نظر وزارت آموزش‌وپرورش فعالیت می‌کند. ایجاد امکانات لازم برای رشد و پرورش فکری و ذوقی کودکان و نوجوانان و کمک به شکوفایی استعدادهای آنان در اوقات فراغت هدف اصلی این کانون است. ابراهیم زره‌ساز، مدیرکل کانون پرورش فکری استان خراسان رضوی، بر دو ویژگی متمایز آموزش‌های هنری کانون یعنی فرایندی و کتاب‌محور بودن تأکید می‌کند. او می‌گوید: در کانون پرورش‌فکری همه فعالیت‌های آموزشی فرایندی‌وبسته‌به‌زمان‌هستند. این چیزی است که ما به‌صورت علمی و تجربی به آن رسیده‌ایم. موضوع بعدی همراهی کتاب است. یعنی کتاب در فعالیت‌های کانون و کارگاه‌های آن محوریت دارد. در ۶۷ رشته کلاس‌های آموزشی برگزار می‌کنیم، ولی در هر کدام از این کلاس‌ها صرف حضور کودک کافی نیست. کودک با شرکت در یک کارگاه می‌تواند از کارگاه‌های دیگر به‌صورت رایگان استفاده کند. در کنار همه این‌ها کتاب وجود دارد. کودکان و نوجوانانی که وارد فضاهای آموزشی کانون می‌شوند، موقع خروج حتما یک کتاب با خود به امانت می‌برند. در واقع کتاب پیوست کارگاه‌های کانون است. مربیان کانون علاوه بر آنکه هنر را به‌صورت تخصصی آموزش می‌دهند، آگاه‌اند که چگونه در این فعالیت‌ها از کتاب استفاده کنند. او اضافه می‌کند: دو سالی است که روش‌های خانواده‌محور را برای فعالیت‌های آموزشی کودکان و نوجوانان برگزیده‌ایم و در کنار کودکان، آموزش والدین را هم حتی در بازی و سرگرمی مدنظر قرار داده‌ایم. رها شدن از دنیای مجازی و دیجیتالی و روی آوردن به بازی‌های بومی و سرگرمی‌هایی که فضای مفرحی در خانواده به وجود می‌آورند و همه اعضای خانواده را درگیر می‌کنند، نیاز امروز کودکان و نوجوانان است. زره‌ساز تأکید می‌کند: در نتیجه همه این فعالیت‌ها کودکانی که وارد کانون می‌شوند، علاوه بر شرکت در دوره‌های آموزشی، استعدادیابی هم می‌شوند و این نکته خیلی مهمی است. مربیان هر کارگاه در کنار آموزش تخصصی خود کودک را در رشته‌های دیگر نیز می‌سنجند تا در نهایت کودک حق انتخاب داشته باشد و علاقه‌مندی خود را دنبال کند و این در طول زمان شکل می‌گیرد. کودک و نوجوان به‌مرور با فضاهای ادبی فرهنگی و هنری آشنا و از همه مهم‌تر با کتاب دوست می‌شود، بعد از یک فرایند دو یا سه‌ساله با رشته موردعلاقه‌اش ارتباط برقرار می‌کند و کم کم عضو انجمن‌های ادبی و هنری می‌شود و در مسیر رشد و پرورش قرار می‌گیرد.

ابراهیم زره‌ساز: رها شدن از دنیای مجازی و روی آوردن به بازی‌های بومی که فضای مفرحی در خانواده به وجود می‌آورند و همه اعضای خانواده را درگیر می‌کنند، نیاز امروز کودکان و نوجوانان است

خانواده‌ها برای برنامه‌ریزی کمک لازم دارند

مدیرکل کانون پرورش فکری استان خراسان‌رضوی در ادامه آماری از کلاس‌های سال گذشته و امسال این کانون ارائه می‌دهد. زره‌ساز می‌گوید: در سال گذشته که اولین سال بعد از دوره کرونا بود، در استان حدود ۵۵۰ کارگاه تخصصی و ۲ هزار کارگاه عمومی برای کودکان و نوجوانان سنین هفت تا هفده سال برگزار کردیم. میانگین کلاس‌های ما دوازده نفر است؛ چون تعداد مربیان محدود است و ما می‌خواهیم اثرگذار باشیم. امسال از ابتدای تابستان تاکنون ۷۵۰ کارگاه تخصصی و ۳ هزار کارگاه عمومی در کانون برگزار کرده‌ایم. ۳۷ مرکز کانون در استان و یازده مرکز در مشهد، شاندیز و طرقبه داریم. او می‌گوید: در کانون هرسال مهرواره برگزار می‌شود؛ یعنی هر کسی از اعضای کانون که در آن شرکت کند، برنده خواهد بود؛ چون هدف خلق کردن و تلاش کردن کودک است. یعنی حتی مهرواره‌ها در مسیر آموزش پلکانی و فرایندی بچه‌ها هستند. ما آن حس رقابت را که در فضای جشنواره‌ها وجود دارد به کودکان تحمیل نمی‌کنیم. اگر هم جشنواره‌ای باشد، جشنواره‌های عمومی است که همه می‌توانند در آن‌ها شرکت کنند. زره‌ساز تأکید می‌کند: خانواده‌ها خیلی علاقه‌مندند کودکانشان در حوزه فرهنگ و هنر آموزش ببینند. دستگاه‌های فرهنگی و هنری باید به آن‌ها کمک کنند تا بتوانند فرزندانشان را به مراکز مورد اعتماد بسپارند. خیلی از آموزش‌های تکنیکی برای کودک در بدو ورود به حوزه فرهنگ و هنر ضرر دارد. کودکان و نوجوانان در یک بستر فرهنگی و هنری باید با فعالیت‌ها آشنا شوند و بعد از مدتی که رشته‌ای را به‌عنوان رشته خود انتخاب کردند، باید فعالیت‌های آموزشی را برایشان شروع کرد. پدر و مادرها مقصر نیستند. این ضعف تا حدی به ما برمی‌گردد که نتوانسته‌ایم به خانواده برای برنامه‌ریزی درست کمک کنیم.

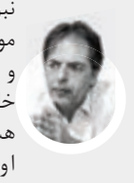
تقویت هنر در تشکل‌های مردمی

حوزه هنری نیز با اینکه از ابتدای تأسیس تاکنون تأکید خود را بر تربیت هنرمندان بزرگ‌سال در زمینه هنر انقلاب اسلامی گذاشته است، گاه و بیگاه و به‌ویژه در فصل تابستان در زمینه کودک و نوجوان نیز فعالیت‌هایی دارد. مجید عسکری، رئیس حوزه هنری خراسان رضوی، با بیان اینکه دوره نوجوانی دوره صرفا کنشگری هنری است و دوره‌ای است که در آن آموزش تخصصی هنر را نباید پیگیری کنیم، می‌گوید: جدی‌ترین برنامه ما در زمینه آموزش هنر برای کودکان و نوجوانان این بوده است که بخش‌های هنری را در تشکل‌های تربیتی مجموعه‌هایی مانند مساجد تقویت کنیم تا آن‌ها بتوانند استعدادهای نوجوانان را کشف کنند. با همین دیدگاه از سال گذشته باشگاه سرود «حماسه سیمرغ» را با هدف کشف و جذب مربیان سرود طراحی کردیم. یکی از محورهای اصلی کار با کودکان، تربیت مربیان نوجوانان است. طی این اقدام صد مربی سرود را شناسایی و از یک ماه و نیم پیش مشغول آموزش تئوری به آن‌ها هستیم. او می‌افزاید: ارسال مربی در رشته‌های نویسندگی، تئاتر و سرود به مساجد و محلات پایین‌شهر از دیگر فعالیت‌های ما در سال گذشته بود. طی این فرایند کلاس‌هایی تخصصی در پنج محله برگزار کردیم. همچنین پاتوق‌های نوجوانانه را در رشته‌های مختلف هنر در حوزه هنری تشکیل دادیم. برای مثال در بخش نقاشی دو پاتوق نوجوان داریم که از سال‌های گذشته تاکنون فعال هستند و هنرمندان نقاش را تربیت کرده‌اند. خلق یک تابلوی نقاشی فاخر از سردار سلیمانی و دخترش، زینب، به روش سیاه‌قلم از خروجی‌های این پاتوق‌ها بود. ما این اثر را برای خانواده سلیمانی فرستادیم که بسیار مورد تفقد دختر سردار قرار گرفت. در سال‌های گذشته دوره‌های آموزشی کودک و نوجوان را در خود حوزه هنری برگزار می‌کردیم که امسال به دلیل بازسازی فضای ساختمانی فعلا متوقف شده‌اند و بعد از بازسازی ادامه پیدا خواهند کرد. عسکری بر لزوم مصونیت کودکان و نوجوانان از آسیب‌های مجازی با تغییر ذائقه فرهنگی و هنری آن‌ها تأکید می‌کند و می‌گوید: اگر کودک در ابتدای راه بتواند کتاب، فیلم و به‌طور کلی آثار هنری خوب را بشناسد، به‌مرور ذائقه‌اش با چنین آثاری شکل می‌گیرد. ما در حوزه هنری با شکل دادن باشگاه مخاطب برای نوجوانانی که علاقه‌مند به کار هنری هستند، سعی کردیم بخش زیادی از این نیاز را پاسخ بدهیم. برنامه اصلی ما این است که تا پایان تابستان ابتدا با برگزاری یک رویداد بزرگ کسانی را که علاقه‌مند به این حوزه هستند، شناسایی کنیم و بعد آن‌ها را کنار هم جمع کنیم تا در کنار هم بتوانند مرتبط با مسائل روز آثاری را تولید کنند.

مجید عسکری: برنامه ما این است که تا پایان تابستان با برگزاری یک رویداد بزرگ علاقه‌مندان به هنر را شناسایی کنیم تا در کنار هم بتوانند مرتبط با مسائل روز آثاری را تولید کنند

آموزش هنر وظیفه همه نهادها نیست

نبود متخصص آموزش هنر، موازی‌کاری بین نهادهای مختلف و ناآگاهی و مطالبه‌گر نبودن خانواده‌ها مهم‌ترین آسیب‌هایی هستند که آموزش هنر در طرح‌های اوقات فراغت تابستانه با آن‌ها روبه‌روست. محمد ملک، خوش‌نویس و مدرس هنر در آموزش‌وپرورش، با تأکید بر این موارد می‌گوید: معمولا با شروع تابستان نهادهای مختلف سعی می‌کنند کلاس‌های هنری را برای اوقات فراغت کودکان و نوجوانان برگزار کنند. اما برای اینکه پول زیادی به مربی ندهند، هر کسی را به کار می‌گیرند. معلمی که فنون معلمی را بلد نباشد، به آموزش آسیب می‌زند، درحالی که وظیفه همه نهادها نیست که در آموزش شریک شوند. آموزش متولی دارد و متولی عمومی آن آموزش‌وپرورش است که اگر صلاح بداند آموزش بعد از مدرسه ادامه پیدا کند، بهترین نهادی است که می‌تواند آن را ادامه دهد. او ادامه می‌دهد: وقتی بحث آموزش هنر پیش می‌آید، متولی آموزش هنر هم مشخص است. مثلا در خوش‌نویسی انجمن خوش‌نویسان ایران می‌تواند باشد، یا در نقاشی انجمن هنرهای تجسمی که نیروهای متخصص و کافی برای این آموزش‌ها دارند، درحالی که می‌بینیم خیلی از این نیروها به دلیل کم‌توجهی بیکار هستند. دانشگاه‌های هنر فارغ‌التحصیلان زیادی بیرون داده‌اند که اگر در یک دوره فشرده فنون آموزش را هم یاد بگیرند، می‌توانند به نیروی متخصص برای آموزش هنر تبدیل شوند. او ادامه می‌دهد: دوره‌های آموزشی باید اثرگذار باشند. باید ببینیم در جوامع پیشرفته چطور از اوقات فراغت بچه‌ها استفاده می‌شود. آموزش نقاشی وظیفه شهرداری یا خیلی دیگر از سازمان‌ها نیست، مگر اینکه بتوانند نیروی متخصص داشته باشند وگرنه صرف ارائه آمار کافی نیست. این خیلی مهم است که بعد از این آموزش‌ها بچه‌ها چقدر یاد گرفته‌اند و برایشان کاربرد داشته است؛ چون اگر کاربرد نداشته باشد، فراموش می‌شود. با این شیوه نمی‌توانیم استعدادی کشف کنیم؛ ضمن اینکه کشف استعداد یک موضوع است و نگهداری آن استعداد موضوعی دیگر. حتی اگر استعدادی را هم کشف کنیم، وقتی برنامه‌ای برای بعد از آن نداشته باشیم، کلاس اوقات فراغت که تمام شد، بچه وارد مدرسه می‌شود و ماجرا را فراموش می‌کند. او می‌افزاید: از سوی دیگر خانواده‌ها نیز مطالبه‌گر نیستند و بچه را صرفا به کلاس‌های مختلف می‌برند. آن‌ها معمولا بدون نیازسنجی و بیشتر از روی چشم‌وهم‌چشمی فرزندان خود را به کلاس‌های اوقات فراغت می‌فرستند، درحالی که کودک به دلیل تعدد کلاس‌ها خسته و زده می‌شود، به گونه‌ای که بعدا هم ممکن است علاقه‌ای به فراگیری آن هنر نداشته باشد.

اوقات‌فراغت و کارکردهای اجتماعی سواد هنری

یادداشت

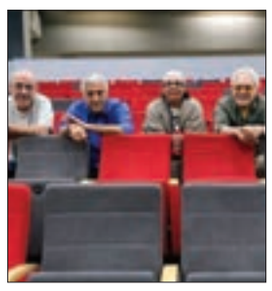
محمد جواد استادی
پژوهشگر مطالعات فرهنگی

نظام‌های اجتماعی به دلیل ویژگی‌های ذاتی خویش چنان پیچیده هستند که بدون درک درست و دقیق آن‌ها امکان سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی برای دست یافتن به اهداف کلان وجود ندارد. تنوع جمعیتی، پیچیدگی کنش‌های رفتاری، تفاوت ترازهای اقتصادی، توزیع متفاوت امکانات، تنوع تخصص‌ها و موارد و متغیرهای گوناگون دیگر کنترل کنشگری در جامعه را سخت‌تر از پیش خواهد کرد. در این فرایند بسیاری از موارد مهم و برجسته وجود دارد که در دایره نگاه کارگزاران و برنامه‌ریزان و متولیان اجرایی قرار نمی‌گیرد و به نگاه ایشان حتی شاید از اهمیت چندانی برخوردار نباشد. اوقات فراغت را می‌توان از مواردی دانست که به طور معمول چندان مورد توجه متولیان امر نبوده است و بیشتر در قالب روش‌های تکراری و دستوری بدان پرداخته می‌شود. مسئله اوقات فراغت با وجود دیرینگی از اهمیتی ویژه برخوردار است؛ زیرا در این زمینه با زمانی روبه‌رو هستیم که فرد از اشتغالات مرسوم و روزمره فارغ است و جنبه‌های فردی و ذوقی او فعالیت بیشتری دارد و به شکلی خودخواسته و برای ایجاد آرامش و آسایش در زیست خود دست به اقدام و کنش می‌زند. نقش اختیار در اوقات فراغت پررنگ‌تر و جدی‌تر از هر حوزه دیگر است. پس از این بابت به دلیل زمینه غیراجباری، خودخواسته بودن و همچنین عنصر کلیدی سرگرم شدن، این اوقات برجسته‌ترین زمان برای اثربخشی ماندگار و ژرف در مخاطب است. ازاین‌رو می‌توان گفت مدیران کلان اجتماعی از بهترین فرصت برای هدایت نرم جامعه به بهانه اوقات فراغت برخوردار هستند. چنانچه بتوان از عمومی‌ترین و درعین‌حال کاراترین ابزار ممکن که زبانی سرگرم‌کننده و غیرمستقیم نیز دارد، یعنی همان هنر، بهره برد، می‌توان زمینه هدایت و جهت‌بخشی به کنش‌های اجتماعی را نیز فراهم آورد. فراورده‌های هنری در گام نخست مخاطب را سرگرم می‌کنند و این خود بیشترین پوشش و نقطه اشتراک را با حوزه مهم اوقات فراغت دارد. باید دید در نظام زمانی جامعه تا چه حد به توزیع و نشر آثار هنری توجه شده است؟ حقیقت آن است که توجه به مصرف فرهنگی جامعه یکی از الزامات مهم و بنیادین مدیریت است؛ زیرا مصرف فرهنگی بنیاد شکل‌گیری نظام مصرف کلان جامعه خواهد بود. چگونگی رفع نیازهای فرهنگی هدایت‌کننده بروز سبک زندگی خواهد بود و تعیین رژیم مصرف در جامعه وضعیت بروز و ظهور پیدای آن جامعه را مشخص خواهد ساخت. در زنجیره نظام مصرف باید بتوان میان اوقات اشتغال و کار و فعالیت‌های جدی روزمره یا اوقاتی که فرد از این امور دور می‌شود و آسایش و سرگرم شدن را جست‌وجو می‌کند، تعادل و نسبتی جدی برقرار ساخت. پس بر این بنیاد باید با تعریف نظام اوقات فراغت در جامعه نسبت به نقش نهادهای فرهنگی در بهره بردن از ابزار هنر برای تأمین محتوایی و شکلی این اوقات بهره برد. اما نکته دوم و پراهمیت در زمینه مصرف فرهنگی بهره بردن از اوقات فراغت برای توانمندسازی و آموزش سوادهای عمومی در جامعه است. آن زمان که سواد عمومی در جامعه‌ای تعالی یابد، با جامعه‌ای پیشرو و قدرتمند روبه‌رو خواهیم بود. سواد هنری از مهم‌ترین سوادهای مورد نیاز هر جامعه‌ای است که آن جامعه را در دو زمینه درک و دریافت و بهره‌برداری منطقی و هوشمند از آثار هنری و همین طور زمینه‌سازی تولید عمومی آثار هنرمندانه مردمی و عمومی در نظام اجتماعی پیش می‌برد. متأسفانه ارتقای این سواد در نظام آموزشی ما وجود ندارد و بر عهده نهادهای فرهنگی و هنری پراکنده قرار گرفته است. در چنین شرایطی و با وجود دو کارکرد مهم یادشده، توجه به اوقات فراغت به عنوان زمانی برای توسعه سواد هنری یک اصل بنیادین است. به طور طبیعی مشهد مقدس با جمعیتی نزدیک به ۴ میلیون نفر و حضور بیش از ۲۰ میلیون زائر در طول سال در این حوزه از ظرفیتی ویژه و ممتاز برخوردار است. ارتقای سواد هنری در چارچوب فعالیت‌های درازمدت، میان‌مدت و کوتاه‌مدت می‌تواند همه طیف‌ها از زائر و مجاور را فعال سازد. آشکار است که توجه به مسئله اوقات فراغت در مشهد که همواره محل آمدوشد میلیون‌ها زائر از فرهنگ‌های گوناگون است زمینه‌ای مناسب برای انتقال سواد هنری از این نقطه به دیگر شهرهای کشور خواهد بود. لازمه تحقق سیاست ارتقای سواد هنری به بهانه آموزش‌های هنری و رویدادسازی‌های هنری در اوقات فراغت، مشخص بودن متولی اصلی سیاست‌گذاری در این زمینه و وجود ساختاری برای هدایت و توازن موضوعی و فعالیتی نهادهای متولی مختلف در این زمینه است. در شرایط فعلی دستگاه‌ها و نهادهای گوناگون فرهنگی چون اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی، شهرداری، آموزش‌وپرورش، دانشگاه، حوزه هنری و... هر یک در مدار و افق فعالیت‌های خویش به آموزش‌های هنری در اوقات فراغت می‌پردازند، درصورتی که یک هندسه منظم و هماهنگی برای افزایش اثربخشی میان آن‌ها وجود ندارد. چنانچه در یک نظم مشخص بتوان به آموزش هنر در اوقات فراغت توجه کرد، در کنار ارتقای سواد هنری شاهد شبکه‌سازی نیروهای اجتماعی در راستای تعالی اجتماعی و تحت‌تأثیر هنر، توانمندسازی بخش‌های گوناگون جامعه، ارتقای نظام مصرف، اصلاح سبک زندگی و مواردی از این دست خواهیم بود.

این مهم جز در سایه جدی گرفتن این حوزه، اتخاذ سیاست مرکزی، هماهنگی نهادی و ساختاری و سنجش عملکرد و تأثیرگذاری ممکن نخواهد بود. تابستانی که در آن قرار داریم بهترین فرصت برای هماهنگی و یک‌صدایی نهادهای متکثر فرهنگی مشهد مقدس در زمینه توجه به مقوله هنر در هدایت اوقات فراغت است.

چارسوق هنر

رضا کیانیان داور مسابقه عکس سینمای ایران شد

رضا کیانیان، سینماگر مشهدی، به همراه غوغا بیات، کمال تبریزی، سیفا... صمدیان و محمود کلاری، داوری هشتمین مسابقه عکس سینمای ایران را بر عهده دارند. این جشن ۱۶ تیرماه به دبیری حسن هندی در پردیس سینمایی و گالری ملت برگزار خواهد شد و عکاس سال سینمای ایران در بخش فیلم سینمایی، شبکه نمایش خانگی و عکاسان برگزیده بخش جنبی (سینما در مترو) معرفی می‌شوند.

اکران آخرین ساخته زنده‌یاد پوراحمد

فیلم «پرونده باز است»، آخرین اثر زنده‌یاد کیومرث پوراحمد، از روز چهارشنبه، ۱۴ تیر ۱۴۰۲، در سینماهای سراسر کشور اکران می‌شود. پژمان بازغی، محمدرضا غفاری، نسیم ادبی، حسین پاکدل، سام غریبیان، مه لقا باقری و جواد طوسی در «پرونده باز است» به ایفای نقش پرداخته‌اند.

اکران «فیلمرغ» در پاتوق فیلم کوتاه

فیلم کوتاه «فیلمرغ» به نویسندگی و کارگردانی امیرمسعود سهیلی، سینماگر مشهدی، در دوازدهمین جلسه از فصل هشتم پاتوق فیلم کوتاه تهران امروز، ۱۲ تیرماه، در پردیس سینمایی بهمن برگزار می‌شود. به گزارش صبا، در این رویداد سعید قطبی زاده، روزنامه‌نگار، منتقد و کارشناس سینما، به‌عنوان کارشناس جلسه دوازدهم، پس از اکران آثار با کارگردان‌های فیلم‌های کوتاه به نمایش درآمده به گفت‌وگو می‌نشیند. محمد قاسمی، مجری تلویزیون، کارگردان و تهیه‌کننده، به‌عنوان مجری و کارشناس فصل هشتم پاتوق فیلم کوتاه تهران حضور خواهد داشت.

فصل سوم سریال «گاندو» ساخته نمی‌شود

جواد افشار، کارگردان سینما و تلویزیون، از تولید نشدن سریال «گاندو» خبر داد و گفت: در سال‌های گذشته دو فصل از سریال «گاندو» را ساختم و اکنون این ژانر برای من تمام شده است و فصل سوم این سریال ساخته نمی‌شود. وی در گفت‌وگو با مهر اظهار کرد: در عرصه سینما و تلویزیون علاقه‌مندم ژانرهای مختلف را در فیلم‌سازی تجربه کنم و در طی این سال‌ها در سینما و تلویزیون آثاری در ژانرهای جنگی، اجتماعی، درام، ضدجاسوسی، طنز و... را تجربه کرده‌ام. افشار با اشاره به کار جدید خود بیان کرد: سریالی به سفارش شبکه آی فیلم در دست ساخت دارم که در ژانر جنایی‌گانگستری است. وی با بیان اینکه پنجاه قسمت از این سریال نوشته شده است، افزود: این سریال در کشورها و شهرهای مختلفی فیلم‌برداری خواهد شد که به همین دلیل کار سنگینی است.

ایستگاه خبر

تلاش هنر برای شفاف‌سازی فضای غبارآلود

محمد حسین نیرومند، کارتونیست و طراح مشهدی کشورمان، در گفت‌وگو با خبرگزاری صبا، درباره فعالیت‌های اخیرش به‌ویژه نمایشگاه کاریکاتور «کارخودشونه» بیان کرد: سال گذشته و بعد از حوادثی که پیش آمد، بر آن شدم مجموعه‌ای را به نام «کارخودشونه» که شامل هفتاد تابلوی طنز مربوط به حوادث اخیر است، طی نمایشگاهی در معرض دید علاقه‌مندان بگذارم. البته به دلیل فضای کم نمایشگاه ابوالفضل عالی، تنها ۴۵ تابلو به نمایش گذاشته شد، ولی تعداد کارها بیشتر بود. نیرومند درباره ویژگی آثارش گفت: سعی کردم تحلیل‌ها و نگرشم از جنگ شناختی و اتفاقات اخیر کشور در هفتاد روز اول این حوادث را که به شکل اغتشاش نمایان شد، در قالب پوسترهای طنزآمیز به تصویر بکشم. این درحالی است که در کنار تصویرگری تابلوها به سخنان مطرح‌شده از بطن جامعه درباره این حوادث نیز استناد کردم. البته این کار علاوه بر اینکه به جذابیت اثر کمک می‌کند، سبب ارتباط بیشتر مخاطب با اثر خواهد شد. همچنین با توجه به اینکه ممکن است این آثار در فضای مجازی هم منتشر شوند، احساس کردم این مطالب می‌تواند به درک مخاطب از مفهوم اثر، بیشتر کمک کند. وی با تأکید بر مشارکت بیشتر هنرمندان در شفاف‌سازی فضای غبارآلود حوادث اخیر یادآور شد: معتقدم مشارکت هنرمندانی که درباره وقوع این حوادث، حرفی برای گفتن دارند کم است و لازم است هنرمندان بیشتری در این زمینه وارد صحنه شوند و آستین بالا بزنند.